Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

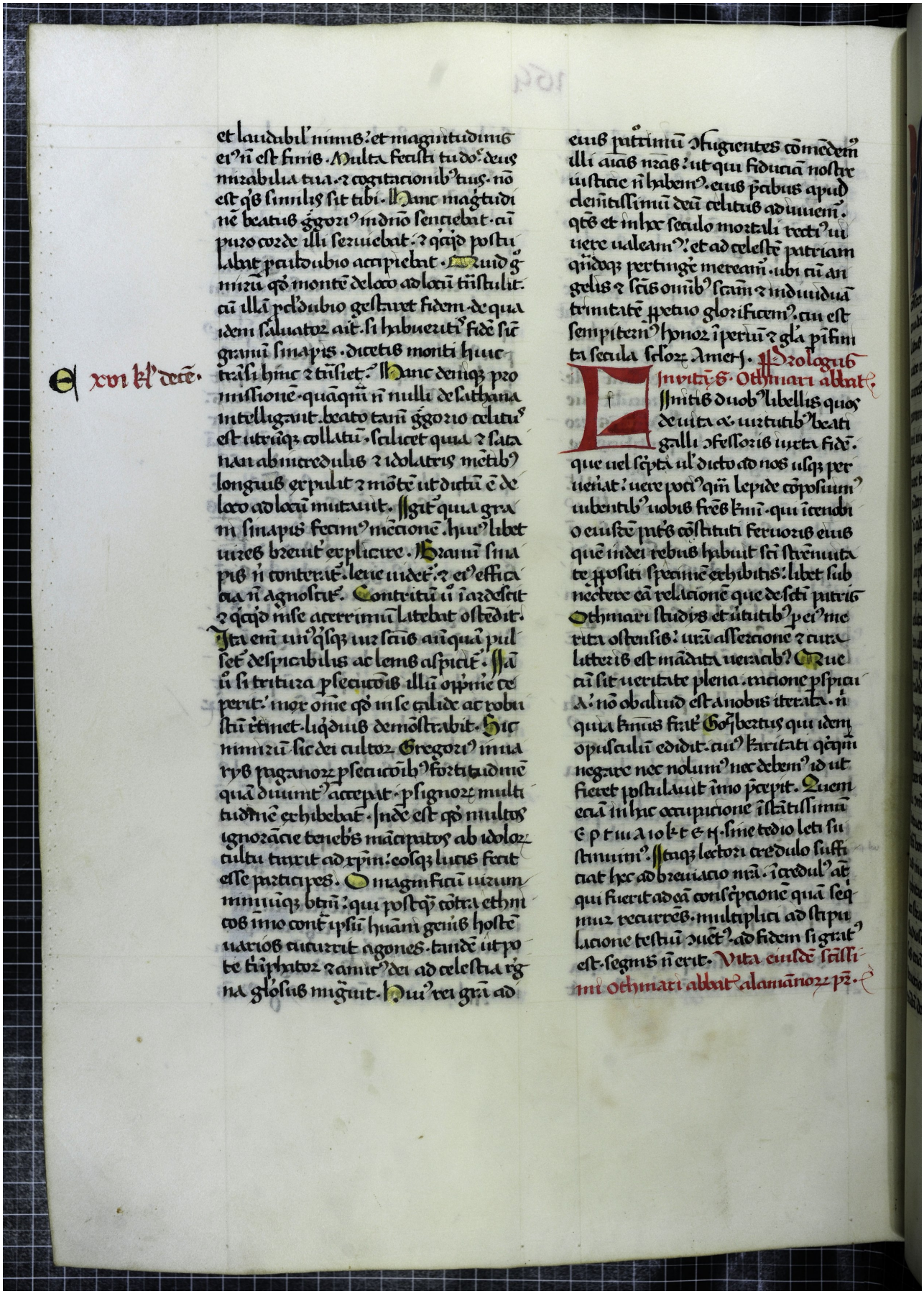

et laudabil' nimis: et magnitudinis
ei' nō est finis. Multa fecisti tu dō' deus
mirabilia tua. & cogitacionib' tuis. nō
est q̄s similis sit tibi. Hanc magnitudi
nē beatus ḡgor⁹ mōnō sentiebat. aī
puro corde illi seruiebat. & q̄d postu
labat pari dubio accipiebat. Quid g̃
mirū q̄ mōtē de loco ad locū trāstulit.
aī illū pl'dubio gestaret fidem. de qua
idem saluator ait. si habueritis fidē sic
granū sinapis. dicetis monti huic
trāsi hinc & trānsiet. Hanc denq; pro
missionē. quāq̄ nō nulli de latitana
intelligant. beato tamē ḡgorio celebris
est utriq; collatū. scilicet quia & sata
nan ab incredulis & idolatris mētib⁹
longius expulit & mōtē ut dictū ē de
loco ad locū mutauit. Sit' quia gra
m sinapis fecam⁹ mētionē. huic libet
uobis breuit' explicare. Granū sina
pis nō conterit'. leue uidet'. & ei' efficā
ciā nō agnoscit'. Contritū u̇ incendit
& q̄d mīse acerrimū latebat ostendit.
Ita enī uni' q̄sq; uir sanc⁹ aliquā pul
set' despicabilis ac lenis aspicit'. Sā
u̇ si tribulacio p̄secutorib⁹ illū oppīme re
perit' uigor omne q̄d in se calide ac robu
stū tenet. liquidus demōstrabit. Hic
nimirū sic dei cultor Gregori⁹ inua
ryb⁹ pugnator⁹ p̄secutorib⁹ fortitudinē
quā diuinit' accepit. p signor⁹ multi
tudinē exhibebat. Inde est q̄d multos
ignorātie tenebris mācipatos ab idolor⁹
cultu traxit ad xp̄m: eosq; lucis fecit
esse participes. O magnificū uirum
minimiq; btī: qui postq̄ cōtra ethni
cos imo cont' ipsū humani generis hostē
uarios cucurrit agones. tandē ut po
te triūphator & amic⁹ dei ad celestia rg
na gl'iosus migrauit. Huic dei grā ad
eius patrocinū confugientes cōmendem⁹
illi animas nr̄as: ut qui fiducia nostre
iustitie nō habem⁹. eius patrocinio apud
clementissimū deū celestis aduocatus
q̄s et in hoc seculo mortali tecti uu
lnere ualeam⁹: et ad celestē patriam
q̄ndoq; pertingē mereamur. ubi cū an
gelis & scīs omnib⁹ scam⁹ & indiuidua
trinitate p̄petuo glorificem⁹. cui est
sempitern⁹ honor & imperiū & gl'a p̄ infi
nita secula seculor⁹ Amen.

xvi kl' decē.

Prologus

In uitā S. Othmari abbat.

Initis duob⁹ libellis quor⁹
de uita & uirtutib⁹ beati
galli confessoris uerba fidē.
que uel scripta ul' dicta ad nos usq; per
uenerat: uere potui⁹ q̄m legere cōpulsum
iubentib⁹ uobis frēs k̄mi. qui recenti
o cenobi
o eiusdē patris cōstituti feruoris eius
que in dei rebus habuit sci strenuita
te p̄positi speciē exhibitis: libet sub
nectere eā relationē que de scti patris
Othmari studijs et utilitatib⁹ p̄ci⁹ me
mbris ostensis: uiua assertione & cuia
lubet scriptis est mādata memorie. Que
ea sit ueritate plena. narratione p̄spicua
& nō aliud est a nobis iterata. ni
quia finis fuit Gozbertus qui idem
opus alii edidit. cui⁹ karitati q̄q̄m
negare nec nolum⁹ nec debem⁹ id ut
fieret postulauit imo p̄cepit. Quem
ea in hac occupatione illustrissima
Epr tua volet & q̄. sine tedio lecturus
sit nimium⁹. Itaq; lectori credulo suffi
ciat hec ad breuiatio mea. incredul' at
qui fuerit ad ea consequēdā quā seq
mur tractatus. multiplici ad scripturā
lectionē testū inuet⁹. ad fidem si gratis
est. segnis nō erit. Vita eiusdē scīssi
mi othmari abbat⁹ alamannor⁹ p̄.